

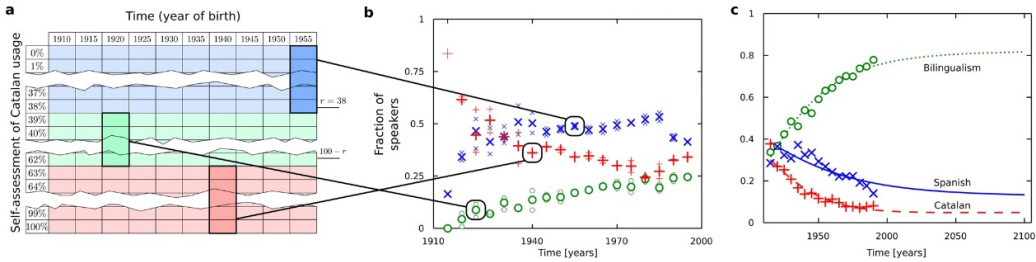

El català i el castellà coexistiran a Catalunya almenys fins al 2030

3 de Febrer de 2020

Fig. 1

From: Is the coexistence of Catalan and Spanish possible in Catalonia?

Gràfics de l'estudi 'És possible la coexistència del català i el castellà a Catalunya?'

Un estudi matemàtic preveu que els parlants d'espanyol

Utilitzem cookies per garantir que us donem la millor experiència al nostre lloc web. Si continueu utilitzant aquest lloc, assumirem que us plau.

D'acord

Amb les dades de l'Enquesta d'Usos Lingüístics de la Població (EULP) del 2018 encara prou recents i la discussió sobre la situació del català també present en el debat públic, un estudi matemàtic publicat a la revista *Palgrave Communications*, del grup editorial Nature, ha fet una projecció numèrica sobre la convivència de català i castellà fins al 2030, que preveu que les dues llengües coexistiran a Catalunya, almenys fins al 2030, la data màxima que abasta la investigació.

L'estudi, dut a terme pels físics Luís F. Seoane (Universitat Pompeu Fabra i Institut de Física Interdisciplinària i Sistemes Complexos de la Universitat de les Illes Balears-CSIC) i Jorge Mira (departament de Física Aplicada i agrupació estratègica AeMAT de la Universitat de Santiago de Compostella) i els sociolingüistes Xaquín Loredó (Real Academia Galega) i Henrique Monteagudo (Real Academia Galega i Universitat de Santiago de Compostella), titulat *És possible la coexistència del català i el castellà a Catalunya?*, es basa en dades d'un segle de convivència de les dues llengües a Catalunya per predir com podria canviar els propers anys la quantitat de parlants en cadascun dels tres grups lingüístics que estudia: monolingües de cada idioma (persones que fan servir una llengua en més del 80% de les ocasions) i bilingües (parlants que no utilitzen una llengua més del 80% del temps).

Basat en dades de fonts com l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), l'estudi conclou que encara resten molts anys de coexistència de les dues llengües, tot i que s'aprecia un increment del grup de monolingües castellans i una reculada dels monolingües catalans (cal recordar que, d'acord amb el criteri d'aquesta investigació, aquestes categories no descriuen el coneixement dels idiomes). Tot i aquesta tendència, la coexistència de les dues llengües estaria garantida durant diverses generacions.

L'estudi ha tingut en compte diverses possibilitats de canvi de fluxos de parlants i prediu que, en cas de "polarització extrema" entre els tres grups de parlants analitzats, el castellà s'imposaria a Barcelona i la seva àrea metropolitana, mentre que el català ho faria a la resta de Catalunya. "El castellà és un idioma molt fort i poderós", certifica Jorge Mira, un dels autors de l'estudi.

La investigació ofereix una conclusió curiosa. A Barcelona i la seva àrea metropolitana, on hi ha un percentatge més alt de castellanoparlants, el castellà té un prestigi més baix que a la resta de Catalunya, on té més pes el nombre de catalanoparlants. L'explicació rau en el fet que a l'àrea metropolitana de Barcelona hi ha hagut una caiguda simètrica, al llarg del darrer segle, de parlants monolingües de català i castellà i ha crescut el de bilingües, mentre que a la resta del país, el nombre de castellanoparlants s'ha mantingut relativament estable i, en canvi, hi ha hagut un flux important de catalanoparlants que han passat a ser bilingües. Segons l'estudi, els parlants de Barcelona i l'àrea metropolitana perceben el català i el castellà com a llengües més pròximes del que ho fan els parlants de la resta de Catalunya. "Això fa que, per exemple,

Utilitzem cookies per garantir que us donem la millor experiència al nostre lloc web. Si continueu utilitzant aquest lloc, assumirem que us plau.

D'acord

El professor de la Universitat de Santiago de Compostella aclareix que l'estudi ha analitzat diferents variables amb diferents percentatges d'ús de les llengües dels tres grups analitzats i que, amb diferències, en tots els casos es preveu la coexistència de català i castellà. El model, però, no té en compte eventuals "situacions disruptives que alteressin l'escenari sociolingüístic de manera dràstica com una migració massiva, la independència de Catalunya o l'aplicació de polítiques lingüístiques agressives en un sentit o un altre".

Els autors de l'estudi van voler complementar les anàlisis sociolingüístiques del comportament de les llengües amb "un aspecte quantitatiu, que no abunda gaire", explica Mira. "Teníem l'ambició de posar números a la força de cada idioma", afegeix. L'investigador està convençut que treballs com aquest poden ajudar a prendre mesures als responsables de política lingüística. De fet, quan van fer un estudi similar sobre el gallec -on el castellà encara té més pes que en el cas de Catalunya, segons Mira- el van lliurar al responsable de política lingüística de Galícia perquè tingués una altra eina per encarar la promoció de la llengua pròpia, en un moment en què hi ha una forta preocupació per la situació del gallec.

Els investigadors estan ara immersos en un estudi de característiques semblants sobre la convivència de les llengües a Bèlgica.

[Previous post:](#)

[Agredeixen dos joves en una discoteca per parlar valencià](#)

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà.

Comentari

Nom

Utilitzem cookies per garantir que us donem la millor experiència al nostre lloc web. Si continueu utilitzant aquest lloc, assumirem que us plau.

[D'acord](#)